

pièce de résistance, at det er af den, det hele afhænger. Jeg skal sige, hvad det er, der er forkert. Det ærede Medlem sagde, at denne Sandpumper havde ikke været i Stand til at gennemskære Tvolbankens Tørv, og sagde, at det udtalte Kommissionen. Men det er ikke Kommissionen, som har udtalt sig saaledes, Kommissionen udtaler netop, at i det andet Finansaar har Sandpumperen tilendebragt Gennemskæringen af den ovennævnte af Tvol bestaaende Banke. Hvorfor jeg lægger særlig Vægt paa det, er, fordi det netop i den af Hr. Ledgaard givne Fremstilling er angivet saaledes, som det ærede Medlem siger. Deri tror jeg, Forklaringen ligger til det ærede Medlems Fejltagelse, naar han fremstiller Sagen, som om Sandpumperen ikke har kunnet faa Magt med denne Tvol, og siger, at der senere af Vandbygningsvæsenet har været forsøgt med Sprængning ved Dynamit, vistnok uden gode Resultater. Der foreligger rimeligvis en Forveksling af Kommissionsbetænkningen af 1900 og Hr. Ledgaards Fremstilling. Jeg fremdrager det saa stærkt her, fordi jeg samtidig hermed vil give den af Hr. Ledgaard givne Fremstilling et Grundskud. Han er enten illoyal eller usandfærdig eller uforstaaende paa forskellige Punkter, og det vil jeg gerne have slaaet fast med det samme.

Første Viceformand (Effersøe): Folketingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Neergaard: Det kan godt være, at jeg her har sammenblandet disse to Ting, det tør jeg ikke benægte, men Faktum er, at Tvolbanken ikke blev pumpet bort af Sandpumperen; den blev maaske gennembrudt paa et enkelt Sted, men den blev ikke helt magtet. Et Forsøg paa at sprænge den bort med Dynamit blev ganske rigtigt gjort, men ikke gennemført, fordi man ikke havde Penge til at gaa videre dermed, i alle Tilfælde er det et Faktum, at Tvolbanken har voldt nogen Ulejlighed. Det er imidlertid en ren Bagatel, som selvfølgelig kan bringes ud af Verden, naar man faar fat paa det, og saa kan Sandpumperen sikkert bagefter holde Løbet aabent, det tvivler jeg ikke et Øjeblik om. I saa Henseende har det ærede Medlem absolut Ret.

Hammerich: Jeg har et noget andet Syn paa dette Spørgsmaal end de fleste andre Talere, jeg kan mere end disse slutte mig til det af Regeringen her fremsatte

Forslag, jeg tror i hvert Fald ikke, at det i Aar vil være muligt at følge den Vej til Lukning af Hvide Sande, som Vandbygningsvæsenet har foreslaaet. Jeg tror i det hele taget, at den Maade, de ville lukke paa med en Kærne af Faskiner, der udenfor nogle Sandsække og saa derefter Sandfyldning, vil være en ret farlig Maade at forsøge det lukket paa, saaledes som Forholdene ere derovre. Man er selvfølgelig paa enhver Tid af Aaret udsat for, at det, der var udført af disse Arbejder, bliver skyllet bort af Vesterhavet. Naar der først kan begyndes paa det nu, tror jeg, at man vil staa ikke blot overfor en Udgift paa de 300,000 Kr., der ere angivne som Minimum, eller de 400,000—500,000 Kr., der ere antydede som mulig Udgift, men ogsaa overfor de Udgifter, som ere forudsatte, naar der kommer særlige Katastrofer. Jeg tror derfor, at selv om man forudsætter, at Hvide Sande skal lukkes, maa det, hvordan man end tager paa Sagen, snarere være ved at gaa den Vej; Kommissionen har foreslaaet. Det, der foreligger fra den, gaar jo nemlig ud paa, at man muligvis kan blive nødt til en fuldstændig Lukning af Løbet, men det udtales tillige, at det kunde være værd at undersøge, om Gennemgravningen ved Hvide Sande var en saa helt forkastelig Tanke, som man i dette Øjeblik mener, om ikke Hovedulykken er, at denne Gennemgravning er gennemført med manglende Kendskab til, hvad det betyder at ville pille ved Vesterhavet, hvoraf disse Katastrofer ere blevne en nødvendig Følge. Det forekommer mig, at det Forslag, der nu foreligger fra Kommissionen, har den gode Side ved sig, at det kommer fra en Kommission, som i høj Grad repræsenterer, hvad man her maatte ønske repræsenteret. Der er ganske vist ingen, som egentlig repræsenterer Sejladsen til Ringkøbing, og det er maaske ogsaa et Spørgsmaal, om den bør være alt for afgørende i denne Sag. Det, der derimod er repræsenteret, er for det første de stedlige Landpointresser gennem et Medlem, der, som der blev sagt af den ærede første Taler (P. Th. Nielsen), nærmest maa siges at repræsentere de sydlige Interesser, som have været særlig generede af Hvide Sande Udløbet. Dernæst er der Fiskeriinspektøren, der repræsenterer Fiskeriet, men saa er der fremfor alt en Række sagkyndige, som særlig maa kunne garantere os for, at det, de foreslaa, er fornuftigt. Der er det ærede Medlem fra Vandbygningsvæsenet, den konstituerede Klitfoged Poulsen, som trods nogen skulde